

திணைக்கோட்பாடு நோக்கில் சம காலப் பெண்ணியப்

படைப்புகளின் ஆய்வு முன்னோடிகள்

Trailblazing Studies of Contemporary Feminist Literature, Examined from a Thinaï Theoretical Perspective

சே. நிர்மலா¹, முனைவர் அ. மரிய செபஸ்தியான்²

¹ஆய்வாளர், (22PHD0268) முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

சமூக அறிவியல் மற்றும் மொழிகள் பள்ளி, விஜயி பல்கலைக்கழகம், வேலூர்.

Email: nirmala.s2022@vitstudent.ac.in, ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-0453-9672>

²உதவிப் பேராசிரியர், நெறியாளர், சமூக அறிவியல் மற்றும் மொழிகள் பள்ளி

விஜயி பல்கலைக்கழகம், வேலூர்.

Email: mariasebastin.a@vit.ac.in, ORCID: <https://orcid.org/0009-0001-7269-6217>

S. Nirmala, Research Scholar (23PHD0268), Full-time Ph.D. Research Scholar School of Social Sciences and Languages, VIT University, Vellore.

Dr. A. Maria Sebastian, Assistant Professor, Supervisor School of Social Sciences and Languages VIT University, Vellore.

Abstract:

This article, focusing on the Thinaï கோட்பாடு (Thinaï theory) established by Tolkappiyar, explores the Tamil people's lives, emotions, culture, religion, and social structures through Sangam literature. Thinaï is a combination of land (nilam), time (pozhuthu), subject matter (karu), and characteristic emotions/states (uri). Based on this, aspects of human life such as love, profession, and social relationships are reflected in Sangam poems. Anthologies like Ettuthogai, specifically Kurunthogai and Agananooru, and Pathuppattu, highlight anthropological aspects through the literature of Thinaï. Women played a significant role in Sangam literature, and their contributions formed the basis for feminist voices. Following this, contemporary women poets, in their pudukkavithai (new poetry), challenge social oppressions and strengthen women's self-awareness (suya buddhi), liberation, and emotions. By organizing these within the frameworks of Thinaï theory, the article points out how Tamil literature, starting from Tolkappiyar's Thinaï system, has, across time, recorded human emotions, cultural identity, and social changes right up to contemporary feminist creations.

Keywords: Thinaï Theory, Sangam Female Creations, Contemporary Female Creations, People's Way of Life.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இந்தக் கட்டுரை தொல்காப்பியர் வகுத்த திணைக்கோட்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு, சங்க இலக்கியங்கள் வழி தமிழரின் வாழ்வியல், உணர்வுகள், பண்பாடு, சமயம் மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்புகளை விளக்குகிறது. திணை என்பது நிலம், பொழுது, கரு, உரி ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைப்பாகும். இதன் அடிப்படையில் மனித வாழ்வின் காதல், தொழில், சமூக உறவுகள் போன்றவை சங்கப் பாடல்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. எட்டுத்தொகையான குறுந்தொகை, அகநானூறு

நூல்களும் மற்றும் பத்துப்பாட்டு போன்ற நூல்களும் திணையின் இலக்கியத்தின் வழியாக மானுடவியல் அம்சங்களை எடுத்துரைக்கின்றன. பெண்கள் சங்க இலக்கியத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்ததோடு, அவர்களின் பங்களிப்புகள் பெண்ணியக் குரலின் அடிப்படையை அமைத்தமையில் அதனைத் தொடர்ந்து சமகாலப் பெண் கவிஞர்கள் புதுக்கவிதைகளில் சமூக அடக்குமுறைகளை எதிர்த்து, பெண்களின் சுயநினைவு (சுயபுத்தி), விடுதலை, உணர்வுகள் ஆகியவற்றை வலுப்படுத்துகின்றனர். அதனை திணைக்கோட்பாட்டின் அமைப்புகளில் தொகுப்பதன் மூலம் தொல்காப்பியத் திணைமுறையிலிருந்து தொடங்கி, இன்றைய பெண்ணியப் படைப்புகள் வரை, தமிழ் இலக்கியம் மனித உணர்வு, பண்பாட்டு அடையாளம், சமூக மாற்றங்களை காலந்தோறும் பதிவு செய்துவருவதை கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. **திறவுச் சொற்கள்:** திணைக்கோட்பாடு, சங்க பெண் படைப்புகள், சமக்கால பெண் படைப்புகள், மக்களின் வாழ்வியல் முறை.

இலக்கிய விமர்சனங்கள்

தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுகளில் தொல்காப்பியர் வகுத்த திணைக்கோட்பாடு வாழ்வியல் சார்ந்த அடிப்படைச் சிந்தனையாகக் கருதப்படுகிறது. இதனை எஸ்.ஸ்ரீகுமார், து.சீனுசாமி போன்ற ஆய்வாளர்கள் நிலம், பொழுது, கரு, உரி ஆகிய நான்கு கூறுகளின் அடிப்படையில் மனித வாழ்க்கை, உணர்வு, சமூகத் தொடர்புகளை விளக்குகிறது என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர். சங்க இலக்கிய ஆய்வுகள் பெண்களின் பங்கு மற்றும் அவர்களின் குரல் சமூக, பண்பாட்டு அடையாளங்களை பிரதிபலித்ததை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. முன்னதாக இடம்பெற்ற ஆய்வுகள் திணைக்கோட்பாட்டை வாழ்வியல், சமயம், உளவியல், அழகியல் எனப் பல கோணங்களில் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளன. பெண்ணிய இலக்கிய விமர்சனத்தில் சல்மா, சுகிர்தராணி, மலதி மைத்ரி போன்ற சமகாலப் பெண் கவிஞர்கள் பெண்களின் உடல்-உளவியல் அனுபவங்கள், அடக்குமுறை, சுயநினைவு மற்றும் விடுதலை போன்ற தலைப்புகளைப் பிரதானமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இருந்தாலும், முன்னைய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் திணை அல்லது பெண்ணியம் என தனித்தனி கோணங்களில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. திணைக்கோட்பாட்டின் வாழ்வியல் அடிப்படையிலும், சமகாலப் பெண்ணிய இலக்கியத்தின் சமூக, உளவியல் குரலும் இணைந்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் குறைவாக இருப்பது, இத்துறையில் புதுமையான ஆய்வுக்கான இடைவெளியை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே, திணைக்கோட்பாட்டு நோக்கில் சமகாலப் பெண்ணியப் படைப்புகளை ஆராய்வது, பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபின் தொடர்ச்சியையும், நவீன பெண்ணியக் குரலின் புதுமையையும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தும் புதிய முன்னோடியாக அமைகிறது. **திணைக்கோட்பாடு**

தொல்காப்பியர், தமிழரின் வாய்மொழி வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு திணை கோட்பாட்டை இலக்கண வடிவமாக வகுத்தார். திணை என்பது நிலம், பொழுது, கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய இயற்கைச் சூழல்களின் ஒருங்கிணைப்பு ஆகும். ஒவ்வொரு திணைக்கும் தனித்துப் பொருந்தும் உரிப்பொருள்கள் உள்ளன. அவை தன் திணைக்குள் மட்டுமே அமைய வேண்டும் எனத் தொல்காப்பியர் வலியுறுத்துகிறார். இக்கோட்பாடு, இலக்கியத்தில் நிலைக்கும் நெறிமுறைகளைக் குறிக்கும் முக்கியக் கருவியாகவும், தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளமாகவும் அமைகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து ப.கணேஷ்வரி எழுதிய “திணை இலக்கணத்தில் சமயக் கொள்கை ஊடாட்டம்” என்ற

கட்டுரையில் (IOR PRESS, Year: 2021), தமிழில் உலகியல் வாழ்வைத் திணை முறையில் வகுத்திருக்கும் இலக்கண அமைப்பின் முக்கியத்துவத்தையும், அதன் அடிப்படையில் சமயக் கொள்கைகளின் ஊடாட்டத்தை ஆராய்கின்றார். சமுதாயத்தின் உற்பத்தி மற்றும் வளர்ச்சியால் அதன் கலை, இலக்கியம், சமயம் மற்றும் பண்பாடுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்கிறார். தொல்காப்பிய காலம் சமுதாய ஒற்றுமையின் மறுஉயிர்ப்புக் காலமாக விளங்குகிறது; அந்நூலில் இடம்பெறும் தெய்வக் கோட்பாடுகள் சமுதாயத்தின் சமய, சமூக சூழ்நிலைகளை பிரதிபலிக்கின்றன. புத்தமத மற்றும் சமணமத சார்பிலான வீரசோழியமும் நெமிநாதரும் தெய்வக் கோட்பாட்டை உயர்திணை கூறுகளில் இணைக்கின்றனர். நன்னூல் போன்ற நூல்கள் சமஸ்கிருதத் தாக்கத்தையும், அதன் வழியாக தமிழிலக்கணத்தில் தெய்வத்துடன் தொடர்புடைய கோட்பாடுகள் எப்படி இடம்பெருகின்றன என்பதையும் விளக்குகின்றன. சி.சதானந்தன் எழுதிய “தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணை இலக்கியவகைக் கோட்பாடு” என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை (IOR PRESS, year 2022) தொல்காப்பியத்தில் காணப்படும் அகத்திணை இலக்கிய கோட்பாட்டை விரிவாக ஆய்வு செய்கின்றது. இக்கட்டுரை, தமிழ் அகத்திணை மற்றும் அகம்பாட்டு பாரம்பரியங்கள் இலக்கிய இலக்கணக் கோட்பாடுகளுடன் எவ்வாறு பிணைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்கின்றது. தொல்காப்பியர் மற்றும் பல மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் மனித உணர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல அகத்திணைப் பாடல்கள் உருவாகியுள்ளனர். அவை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை விரிவாக விளக்குகிறது. அகத்திணை இலக்கியங்களை வகைப்படுத்தும் இலக்கணக் கோட்பாடுகளுக்கான மிக முக்கியமான ஆய்வாக இது அமைகிறது. முனைவர் ப.சு. மூவேந்தன் எழுதிய “தொல்காப்பிய அக இலக்கண மரபில் மாறன் அகப்பொருள் சுட்டும் முதல், கரு, உரி” எனும் ஆய்வுக்கட்டுரை (சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், October 2023) தொல்காப்பியத்தின் அக இலக்கண பாரம்பரியத்துடன் மாறனின் “அகப்பொருள்” என்னும் இலக்கியத்தை ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. இக்கட்டுரை, தமிழ் இலக்கண வளர்ச்சியின் ஓர் அங்கமாக மாறன் அகப்பொருள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை சமூக மற்றும் உளவியல் கோட்பாடுகளுடன் இணைத்து விளக்குகிறது. குறிப்பாக, முதல், கரு, உரி ஆகிய அமைப்புகளின் அடிப்படையில் உள்ளடக்கங்களை பகுத்து விளக்குவதன் மூலம், அகப்பொருள் நூலின் இலக்கிய, இலக்கணப் பண்புகளை சிறப்பாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. இதன் வாயிலாக, தொல்காப்பியத்திலிருந்து மாறன் வரை தமிழ் இலக்கணச் சிந்தனையின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பற்றிய மதிப்பீடும் வழங்கப்படுகிறது. அதில் முனைவர் அர. கண்ணன் எழுதிய “குறுந்தொகையில் திணைசார் வாழ்வியல் – குறிஞ்சி நிலம்” (பிரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ், April 2023) என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியங்களில் குறிஞ்சி நில மக்களின் சூழலியல் அடிப்படையிலான வாழ்வியலை நுணுக்கமாக ஆராய்கின்றது. தொல்காப்பியர் கூறிய முதல், கரு, உரி என்ற மூவகைப் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, பண்பாட்டு அமைப்பு மற்றும் இயற்கைச் சூழலுடன் கூடிய ஒற்றுமை போன்ற அம்சங்கள் இக்கட்டுரையில் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. இயற்கையை தனித்து சித்தரிக்காமல், மக்கள் வாழ்வியலோடு பின்னிய ஒன்றாகக் காணும் சங்க இலக்கிய பார்வையை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது. குறிப்பாக, குறுந்தொகை பாடல்களின் வழியாக குறிஞ்சி நில மக்களின் வாழ்க்கை, தொழில், காதல் உணர்வுகள் ஆகியவை சூழலியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எப்படி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும், இது தமிழர்களின் தனித்துவமான வாழ்வியல் பார்வையை

எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பதையும் இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கின்றது. இக்கட்டுரை, குறிஞ்சி நில சார்ந்த திணை வாழ்வியலை ஆய்வுசெய்ய விரும்பும் ஆய்வாளர்களுக்கான முக்கியமான இலக்கிய ஆதாரமாகும்.

அகத்திணையில் அமைந்த கைக்கிளை பெருந்திணையானது ஒருதலை மற்றும் பொருந்தா காமத்தை திணைக்கோட்பாட்டின் வழி அறியலாம், மூ.புவனேஸ்வரி எழுதிய “கைக்கிளை பெருந்திணை – சில அவதானிப்புகள்” (*ijttls, Jan 2021*) என்னும் கட்டுரையில், தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணையில் உள்ள கைக்கிளை மற்றும் பெருந்திணையானது திணைகளை மையமாகக் கொண்டு, சங்ககாலத் தமிழர்களின் ஒருபுறக் காதல் உணர்வுகளை ஆய்வு செய்கின்றது. ஐந்திணை நிலங்களின் பின்னணியில் இளைய தலைமுறையின் காதல் வெளிப்பாடுகள், வாழ்க்கைமுறைகளுடன் இணைந்துள்ளதை எடுத்துரைக்கின்றது. இது அகத்திணை வழியாகத் தமிழ் வாழ்வியலின் உணர்வுப் படிநிலைகளை விளக்கும் முக்கிய ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. முனைவர் செ. சாந்தி எழுதிய “தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் மானுடவியல் விழுமியங்கள்” என்ற கட்டுரையில் (ARAN, April 2025) தொல்காப்பியத்தை தமிழ் மொழியின் பழமையானதாகவும் முழுமையானதாகவும் ஆன இலக்கண நூலாக அமைகிறது. இந்நூலுக்கு முன்பும் சில இலக்கண நூல்கள் இருந்திருக்கலாம் என தொல்காப்பியமே சுட்டுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இக்கட்டுரை, தமிழரின் வரலாற்று பின்னணி, பண்பாட்டு வளர்ச்சி மற்றும் மானுடவியலை உள்ளடக்கிய பொக்கிஷமாக தொல்காப்பியம் விளங்குவதை விவரிக்கின்றது. இதன்மூலம், தமிழினத்தின் நாகரிகம், மரபு மற்றும் மதிப்பீடுகள் பற்றிய அடையாளம் இந்நூலின் வாயிலாக எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது. சங்க இலக்கியம்

பொ.அகத்தியபாலா தனது “எட்டுத்தொகையில் தமிழர் வாழ்க்கையும் சமூக கட்டமைப்பும்” என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் (அரிமா நோக்கு ஆய்விதழ், January - march 2024) எட்டுத்தொகைப் படைப்புகளின் வழியாக தமிழர் வாழ்வியல் மற்றும் சமூக அமைப்பின் பாரம்பரியத்தைக் கூறுகின்றார். சங்க இலக்கியங்கள் தமிழின் தொன்மையையும், தமிழர்களின் வாழ்வியல் சிறப்பியலையும் வரலாற்று ஆவணமாக பதிவு செய்கின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறார். சங்க காலத்தை மட்டுமல்லாது, தமிழர்களின் நீண்டகால பாரம்பரியத்தையும் இந்நூல்கள் சித்தரிக்கின்றன. குறிப்பாக, பாவனை இல்லாமல் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இக்காலப் பாடல்கள், உலகின் பிற நாட்டினரும் தமிழை அறிய சங்க இலக்கியங்களைக் கற்க விரும்பும் அளவிற்கு, மனித வாழ்வின் பரந்த அனுபவங்களை பொதிந்துள்ளதாக அவர் விளக்குகிறார். எட்டுத்தொகை நூல்கள், பழந்தமிழ் சமூக கட்டமைப்புகளை, வாழ்வியலின் மாறுபாடுகளை, வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களை அழகியலுடன் பதிவு செய்துள்ளன என்பதையும், இவை எல்லா காலத்துக்கும் பொருந்தும் பண்பாட்டுக் களஞ்சியமாகத் திகழ்வதையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இதனை உணர்த்தும் விதமாக கி.பு. இந்துஜா எழுதிய “பத்துப்பாட்டில் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளில் நிலங்கள்” (*IRJT, Vol.4, 2022*) என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை, பத்துப்பாட்டு நூல்களில் காணப்படும் நிலவியல் சித்திரங்களின் வழியாக தமிழர் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துகிறது. திணை என்பது தமிழருக்கே உரிய கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், நிலங்களை மையமாகக் கொண்டு, சங்ககால மக்களின் தொழில்கள், சமூக ஒழுக்கம், மற்றும் தெய்வ உணர்வுகளும் ஒருங்கிணைந்து, நவீன சமூகத்திற்கும் ஏற்ப பாடங்களைத் தருவதை இவ்வாய்வு கூறுகிறது.

இக்கட்டுரை, பத்துப்பாட்டு இலக்கியத்தின் வழியே திணைமுறையின் செயல்திறனையும் வாழ்வியலும் ஒன்றிணைவதை விளக்கும் முக்கியமான எடுத்துக்காட்டாகும். சரவணஜோதி சீதாராமன் எழுதிய “அற இலக்கியமும் திணைக்கோட்பாட்டு மரபும்” என்ற கட்டுரை (Journal of Tamil Studies, year 2020) தமிழ் இலக்கியங்களில் திணை மரபின் வெளிப்பாடுகளை ஒப்பீட்டு ஆராய்கின்றது. சங்க இலக்கியங்களில் இயற்கை நிலப்பகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆனால் நெறி இலக்கியங்களில் இயற்கைச் சூழலைக் குறிப்பிடாமல், நேரடியாகக் கருத்தையே (நெறிப்பொருள்) மையமாகக் கொண்டு பாடல்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரை வரலாற்றுச் சூழ்நிலை, இனகுழு கலப்புகள் ஆகியவைகளால் திணை கோட்பாட்டின் நோக்கில் ஏற்பட்ட மாறுபாடுகளை விளக்குகிறது. சங்க இலக்கிய மக்கள் இயற்கை சார்ந்த வாழ்க்கை முறையை கடைப்பிடித்ததால் இயற்கை பின்னணியில் பாடல்கள் உருவாகின; ஆனால் பின்னர் மத வழிகாட்டல்களின் தாக்கம் பெருகியபோது, நெறி இலக்கியங்கள் நற்பண்பு மற்றும் ஒழுக்கக் கூறுகளை மையமாகக் கொண்டதாக இக்கட்டுரை காட்டுகிறது. D. பெருமாள் மற்றும் V. இராமமூர்த்தி எழுதிய “சங்க இலக்கியத்தில் மருதத்திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள்” எனும் ஆய்வுக்கட்டுரை (International Research Journal of Tamil, year 2022) மருத நிலத்தின் பண்பாட்டு, சமூக மற்றும் இயற்கைச் சித்திரங்களை விரிவாக ஆய்வு செய்கின்றது. இக்கட்டுரை, மருத நிலம் தொடர்பான சங்கப்பாடல்களில் காணப்படுகின்ற முதல் (நிலம், காலம், தொழில்), கரு (சூழ்நிலை, மக்கள் வாழ்க்கை) மற்றும் உரிப்பொருள் (கவிஞரின் உணர்வு வெளிப்பாடு) என்பவை வகைப்படுத்தி, அந்நிலத்தின் உள்நிகழ்வுகளை இலக்கிய அழகியலுடன் ஒன்றிணைத்து சுட்டிக்காட்டுகிறது. குறிப்பாக, மருத நிலத்தின் விவசாய வாழ்க்கை, காதல் காத்திருப்பு, மற்றும் சமூக உறவுமுறைகள் போன்றவை, அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை போன்ற சங்கப்பாடல்களின் வழியாக எவ்வாறு பிரதிபலிக்கின்றன என்பதையும், அவை தமிழரின் வாழ்வியல் அறக்கட்டளைகளுடன் எவ்வாறு ஊடாடுகின்றன என்பதையும் விளக்குகிறது. இக்கட்டுரை, மருதத்திணை சார்ந்த இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கான முக்கியமான இலக்கிய ஆதாரமாக திகழ்கிறது.

அ.அருண்பெஜோ எழுதிய “சங்க இலக்கியங்களில் வேளாண்மை திணை வழி ஒப்பீடு” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையானது (ijttls, December 2024) சங்ககாலத்தில் நிலப்பரப்பும் நீர்வளங்களும் குறித்த விவசாய நடைமுறைகளை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களின் அடிப்படையில், ஐந்திணைகளின் வேறுபாடுகளைப் பொருத்து மண்ணின் தன்மை, நீர்வளக் கிடைப்பின் அடிப்படையில் தமிழர்கள் பின்பற்றிய விவசாய முறைகள் பற்றிய முக்கியமான தகவல்களை இக்கட்டுரை வழங்குகிறது. மற்ற நாடுகளில் மக்கள் துன்பத்தில் வாழ்ந்தபோதிலும், தமிழர்கள் தங்கள் சொந்த நிலத்திலேயே உற்பத்தி செய்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாய்வு, தமிழ் வாழ்வியலிலும், இயற்கை சார்ந்த உணவுப் பாதுகாப்பிலும் திணை கோட்பாட்டின் பங்களிப்பை ஆழமாகக் காட்டுகிறது. க.கருப்பசாமி எழுதிய “மருதத்திணை உள்ளுறை உமைவியல் அழகியல்” என்ற கட்டுரையில் (ijttls, year 2019) மருதத்திணையின் பாடல்களில் வெளிப்படும் காதல் உணர்வுகள், இயற்கை மற்றும் உள்ளுறை உணர்வுகளை அழகியல் கோணத்தில் விரிவரிக்கப்படுகின்றது. மருத நிலத்தின் இயற்கைச் சிறப்புகளும், காதலர்களின் மனநிலைகளும், அந்தக் காலப்பண்பாட்டு அமைப்புகளும் எவ்வாறு இலக்கிய வடிவத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. குறிப்பாக,

சிறியபாடல்களில் வெளிப்படும் அழகியல் நுணுக்கங்கள் மற்றும் உள் உணர்வுகளைத் தேடிக்காட்டுவது இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளது. எனவே, மருதத்திணை சார்ந்த உள்ளுறை உணர்வு மற்றும் உணர்வுப்புலங்களை ஆய்வு செய்யும் முனைவோர்களுக்கான ஒரு முக்கியமான ஆதாரமாக இக்கட்டுரை விளங்குகிறது. ச.உமாதேவி (2019), “குறுந்தொகையில் பெண் புலவர்கள்” என்ற கட்டுரையில் (ijtlls, May-2019), எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான “குறுந்தொகை” என்னும் இலக்கிய தொகுப்பில் பெண்கள் புலவர்கள் அளித்த பங்களிப்பை வெளிக்கொணர்ந்து விளக்கியுள்ளார். மொத்தம் 205 புலவர்கள் இதில் பங்கேற்றிருந்தபோதிலும், அதில் 18 பேர் பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சங்க காலத்தில் பெண்கள் கவிதை மொழியில் தனித்த திறமையும், நுண்ணறிவும் கொண்டு இயற்றியுள்ளார்கள் என்பதற்கான உறுதியான சான்றுகளாகவும், அவ்வையார், வெள்ளிவீதியார், அல்லூர் நன்முலையார், காகைப்படினியார், ஆத்திமந்தியார், ஒக்கூர் மாசத்தியார் ஆகியோரின் பங்களிப்புகள் ஆய்வில் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. பெண்கள் புலமை, கலைச்சேர்க்கை மற்றும் உள்ளுணர்வு அம்சங்கள் குறுந்தொகைப் பாடல்களில் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பது இந்தக் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாக அமைகிறது. சீ.அலக்ஸ் ஜேக்கப் (2019) தனது “அகநானூறு குறிஞ்சிப்பாடல்களில் உள்ளுறை” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையில் (ijtlls, year 2019) சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் உள்ளுறை நுட்பங்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்துள்ளார். தொல்காப்பியத்தில் கூறப்படும் இலக்கணக் கொள்கைகள், குறிப்பாக உள்ளுறை மற்றும் அதன் சிறப்பம்சங்கள் குறித்த கோட்பாடுகள், இவ்வாய்வில் அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. வெளிப்படையாகச் சொல்ல இயலாத அல்லது கூர்மையான உணர்வுகளை, பிறரை புண்படுத்தாமல் நுணுக்கமாகச் சொல்வதற்கான அழகிய நுட்பமாக உள்ளுறை அமைந்துள்ளதாக அவர் விளக்குகிறார். குறிப்பாக, அகநானூறு குறிஞ்சித் திணையில் உள்ள பல உள்ளுறைகளின் வடிவமைப்புகள், சுருக்கமான சொற்களில் ஆழமான அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தும் திறன்கள், வாசகருக்கு உணர்ச்சி நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் இவ்வாய்வில் அலசப்பட்டுள்ளன. எனவே, குறிஞ்சித் திணை சார்ந்த உள்ளுறை ஆய்வுகளுக்கு இந்தக் கட்டுரை முக்கியமான வழிகாட்டியாக அமைகின்றது. ல.பிரியதர்ஷினி எழுதிய “திணையியல் நோக்கில் குறுந்தொகைப் பாடல்கள்” என்ற கட்டுரை (ijtlls, July 2025) சங்க இலக்கியங்களில் அகப்பொருள் வாழ்க்கை மற்றும் திணை வாழ்வியலை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. குறுந்தொகை அகத்திணை இலக்கியங்களில் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. இக்கட்டுரை, குறுந்தொகை பாடல்கள் மூலமாக திணை அடிப்படையிலான வாழ்வியல், சமூகமுறைகள், இயற்கை வழிபாடு, பெண்மையின் பண்புகள் மற்றும் விருந்தோம்பல் போன்று தொன்மையான பண்பாடுகளை ஆராய்கின்றது. திணையியல் கோட்பாடுகளுடன் கூடிய இயற்கையோடு இணைந்த காதலும், கடமையுணர்வும், ஆன்மிக வாழ்வும் நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு, குறுந்தொகை தமிழர் பண்பாட்டை பரம்பரை நோக்கில் வழிநடத்தும் இலக்கியச் சான்றாக அமைகின்றது என்பதை கட்டுரை வலியுறுத்துகின்றது. அ.முரளி எழுதிய “சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்பு, சமுதாய அமைப்பு மற்றும் உரிப்பொருள் சூழல்” எனும் கட்டுரையில் (சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், Published: 15-11-2022), சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படையில் தமிழக சமூக அமைப்புகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும், அந்த மாற்றங்கள் உருவாக்கிய சமூக ஒழுங்கமைப்புகளையும் விரிவாக ஆராய்கின்றார். அகப் புற வாழ்வியல் மாற்றங்களால் உருவான

சமூகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் அவை எவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்தன என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறார். குறிப்பாக சங்க மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை முறை, குடும்ப அமைப்பு, சமூக அமைப்புகள் மற்றும் சமூக ஒழுங்கமைப்புகள் ஆகியவை இக்கட்டுரையின் வழியாக தெளிவாக உரைக்கப்படுகின்றன.

சங்க காலப்பெண்களும் பெண் படைப்புகளும்

ச.சரவணன் எழுதிய "சங்க கால மகளிர் வாழ்ந்த சமுதாய சூழல்" என்ற கட்டுரையானது (ijtlls, July 2019) சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படையில் தமிழரின் ஒழுக்கநடையும் மரபு கொண்ட சமூக அமைப்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. இக்காலத்தில் பெண்கள் வாழ்ந்த நிலை, குடும்ப அமைப்பு, சமூகப் பங்கு ஆகியவை விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன. சங்கக் காலத்திலேயே கல்வியறிவு பெற்ற பெண்கள் சமூகத்தில் முக்கிய பங்காற்றியமைக்கான பல ஆதாரங்கள் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுகின்றன. பெண்கள் தமிழர் வாழ்க்கையின் அடிப்படை அங்கமாக விளங்கினார்கள் என்பது இக்கட்டுரையின் முக்கியமான ஆய்வானாவாகும். இதன் மூலம் சங்க கால சமூக கட்டமைப்பும், பெண்களின் நிலையும் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. **S.சுஜா எழுதிய "சங்கப் பெண் கவிஞர்கள்: சொற்பதிவு நுட்பங்கள்" (Indian Journal of Multilingual Research and Development, Published: 30-12-2022) என்ற ஆய்வுக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்தில் பெண் கவிஞர்களின் பங்கு, வரலாற்று அடையாளம் மற்றும் சொற்களுக்குள் பதிந்த நுட்பங்களை ஆராய்கிறது. சங்க இலக்கியம் மறைந்துவிடாமல் மீள்பதிப்பாக்கம் செய்யப்பட்டதிலிருந்து ஏற்பட்ட இலக்கிய விழிப்புணர்வை முதற்கட்டமாகக் கொண்டு, இக்கட்டுரை தமிழ்ச் சங்கப் பெண் கவிஞர்கள் சமுதாயத்தின் பழமையான மதில்களை எவ்வாறு வார்த்தைகளின் வழியாகப் பதிவு செய்துள்ளனர் என்பதை ஒளிவீசுகிறது.**

முனைவர் மு.ரேவதி எழுதிய "சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்களின் படைப்பாளுமைத் திறன்" (ijtlls, year 2021) என்னும் கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்தில் பெண்கள் கொடுத்த இலக்கியப் பங்களிப்பை ஆழமாக ஆராய்கின்றது. 'எட்டுத்தொகை' தொகுப்பிலுள்ள பெண் கவிஞர்களின் எழுத்தாற்றல், அவர்கள் கடந்து வந்த சமுதாய விழுமியங்கள், அகப்புற மன வெளிப்பாடுகள் என்பவற்றை மீறியும், சார்பற்ற கண்ணோட்டத்துடன் வார்த்தைகளின் வழியாக உணர்வுகளைப் பதிவு செய்த விதத்தை இக்கட்டுரை திறனாய்வாக முன்வைக்கின்றது. நவீன பெண்ணியக் கோணத்தைக் கூட எதிர்வினையாக நோக்கவைக்கும், அந்நாள் பெண்கள் கொண்டிருந்த பார்வை, எழுத்துத் திறமை மற்றும் இலக்கியப் பயன்பாட்டை இக்கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது. **அ.ரஞ்சிதா எழுதிய "சங்க இலக்கியத்தில் அரசப்பெண்பாற்புலவர் பாடல்களில் உளவியல்" என்ற கட்டுரை (ijtlls, July 2025) சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் சிந்தனையின் அடையாளங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்தக் கட்டுரை, சங்கக் காலத்து அரசப் பெண்கள் பாடிய கவிதைகள் மூலமாக, மனித உளவியல் மற்றும் உணர்வுசார் செயல்பாடுகள் எவ்வாறு அக்கால இலக்கியத்தில் இடம்பற்றியுள்ளன என்பதை ஆராய்கின்றது. ஆதிமந்தியார், தேவிபெருங்கோப்பெண்டு மற்றும் பாரியின் மன்றத்து பெண்கள் போன்ற அரசப்பெண்பாற்புலவர்கள், உளவியல் துறை அதிகாரபூர்வமாக உருவாகும் முன்பே, உணர்வுச் சிந்தனைகளைக் கவிதை வழியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சங்க இலக்கியம் நவீன உளவியலுக்கு முந்தைய கால கட்டத்தில், மனதின் ஆழமான கோட்பாடுகளை வடிவமைத்துள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாறு, தமிழின் சங்க இலக்கியம், தனது காலத்தைக் கடந்துள்ள உளவியல் சிந்தனைகளை முன்வைத்து**

என்பதை கட்டுரை நிரூபிக்கின்றது. முனைவர் ஏ.சைலஜா "குறுந்தொகைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தும் பெண்மொழியா?" என்ற கட்டுரையில் (புதிய அவையம், January 2025), பெண்கள் தங்கள் உடல், ஆசைகள் மற்றும் உளவுணர்வுகளை இலக்கியத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை பெண்ணியக் கோணத்தில் வலியுறுத்துகின்றார். ஹெலனின் கருத்துகளை மேற்கோளாக கொண்டு, "உன் உடலின் குரல்களை கேள், அதுவே உன் மூளை அகப்பகுதியில் புதைந்துள்ள எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் வெளியே கொண்டு வரும்" என குறிப்பிடுகிறார். குறுந்தொகையில் உள்ள பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்களில், ஆண் வேட்பும், ஆணுக்கான ஏக்கமும், காதல் ஆசையும் வெளிப்படையாகத் ததும்புகிறது. சில பாடல்களில் கணவன் ஒரு வாட்டப் பெண்ணிடம் சென்று திரும்பிய பின், மனைவி வெளிப்படுத்தும் எதிர்ப்பு மென்மையானது அல்லது சமரசமாகும். வேறு சில இடங்களில் பெண் தன் காதல் வேட்கையை நிதர்சனமாகவும் திறமையாகவும் பேசுகிறாள். இந்தக் கட்டுரை, இக்குரல்கள் ஒரு "பெண்மொழி"யா அல்லது "பாலியல் அழுத்தத்தின் மொழி"யா என்பதை ஆய்வு செய்ய முனைகின்றது. ப.விமலா (2022), "ஒளவையார் பாடல்கள் வழி சங்ககாலப் பெண்பாற்ப் புலைகளின் பெண்மொழி" என்ற கட்டுரையில் (சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், Vol. 4, Issue: Special 27, Year: 2022), பெண் எழுத்தாளர்களின் மொழி உருவான விதத்தையும், அதுவே சமூகத்தின் பண்பாட்டுச் சூழலில் ஒடுக்கப்படும் பாலின உருவகங்களுக்கு எதிராக உருவான புதிய மொழியாகக் காணப்படுவதாகக் கூறுகிறார். இக்கட்டுரை, பெண்கள் தங்களது உடல் அனுபவங்களை தடைப்படுத்தாமல் எழுத வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது. இத்தகைய அணுகுமுறைகள் சமூக விமர்சனத்தை அச்சமின்றி எதிர்கொள்கின்றன. சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த ஒளவையாரின் பாடல்கள், இத்தகைய பெண்ணிய உணர்வுகளையும், அவர்களின் உளவுணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. பெண்களின் உள்ளார்ந்த அனுபவங்களை பிரதிபலிக்கும் இவர்களின் subconscious மொழி, பெண்மொழியாக ஒளிவிடுகிறது. இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கம் சங்க இலக்கியத்தில் பெண்மொழியின் உருவாக்கத்தையும், அதனை ஒளவையார் பாடல்கள் வழியே அறியுமான வழிமுறையையும் ஆய்வுசெய்வதாகும்.

சமக்காலப் பெண் கவிஞர்கள்

பெண்கள் கல்வி, கலாசாரம், ஒழுக்கம் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளில் எடுத்துக் கொண்ட பங்கு, சங்க இலக்கியத்தின் வழியாக விளக்கப்படுகின்றது. இக்கட்டுரை, சங்ககாலச் சமூகத்தில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறும் முக்கியமான ஆய்வாக விளங்குகிறது. சு.செல்லம்மாள் தனது ஆய்வில் (jttls, May-2019), நவீன பெண் கவிஞர்களின் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் புதுக்கவிதைகளில் எவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன என்பதைக் கூறுகிறார். பெண்ணின் அடக்கப்படும் உணர்வுகளையும், சமூக கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்த்து, அவர் தனி ஆளுமையாக மாறக்கூடிய திறனை பெண் கவிஞர்கள் தங்களது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இந்தக் கவிதைகள் பெண் மனதை உலுக்கும் பெண்ணிய மின்னல்களை கொண்டவை. "அம்பி", "அநாதிகாலம்", "கருவறை வாசனை", "நீரிலையும் முகம்", "ஒரு மலையும் இன்னொரு மலையும்" போன்ற தொகுப்புகளில் உள்ள கருத்துகள், நவீன பெண் கவிஞர்களின் நிலைப்பாடுகளையும், தங்களது தனிப்பட்ட அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இக்கவிதைகள் படைப்பாற்றலுடனும், நுண்ணுணர்வுடனும் எழுதப்பட்டு, பெண் விழிப்புணர்வை ஊக்குவிக்கின்றன. சு.செல்லம்மாள் எழுதிய "பெண்கவிஞர்களின்

புதுக்கவிதைகளின் பெண்ணியக் கட்டமைப்பு" (ijtlls, year 2020) என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில், பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் பெண்மையையும் பெண்ணியக் கருத்துக்களையும் மையமாகக் கொண்டு ஆராயப்படுகிறது. இவ்விலக்கணமான சூழலிருந்து விடுபட, பெண்கள் நடத்திய புரட்சி, அவர்களின் எழுத்து முயற்சிகளிலும் காணப்படுகிறது. புதுக்கவிதைப் பாணியில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதைகள், பெண்களின் உள் உணர்வுகளையும் சமூக எதிர்ப்புகளையும் வெளிக்கொணர்கின்றன. பெண்கள் சந்திக்கும் துன்பங்களை, சமுதாய அமைப்புகளால் விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்த்து, பெண்ணியக் குரலை உருவாக்கும் இந்தப் படைப்புகள், ஆணாதிக்க சமூகத்திற்கு எதிராக ஒரு புரட்சிகரமான நிலையை உருவாக்குகின்றன. எனவே, இக்கட்டுரை, சமகாலப் புதுக்கவிதைகளில் பெண்ணியக் கட்டமைப்பை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. **ந.சித்திரா எழுதிய, “சல்மா கவிதைகளில் மொழியும் வியும்”** என்ற கட்டுரையில் (ijtlls, January 2023), இலக்கியம் என்பது மனித குடும்ப வாழ்வின் சூழலை வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாக விளக்கப்படுகிறது. கவிதை என்பது சுருக்கமான, சுடுசொல் நடையோடு வாசகனை ஈர்க்கும் வடிவமாகத் தனித்த சிறப்பை உடையது. பெண்கள் சமுதாயத்தில் நிலைத்த இடத்தை அடையாத நிலையில், சுதந்திரக் குரலாக எழுத்து வடிவத்தில் பெண்கள் தங்களது அனுபவங்களையும், வலிகளையும் வெளிப்படுத்த Feminism ஒரு முக்கியமான இயக்கமாக வளர்ந்தது. பாரதி மற்றும் பாரதிதாசன் போன்ற கவிஞர்கள் தொடக்கக் காலத்தில் பெண் விடுதலையை இலட்சியமாகக் கொண்டு எழுதியுள்ளனர். இந்த வரிசையில், நவீன தமிழ் கவிஞராகச் சல்மா திகழ்கிறார். அவர் தனது கவிதைகளில் பெண்ணிய குரலை மொழியிலும் வியத்தகுந்த நடையிலும் கொண்டு வந்துள்ளார். பெண்கள் சந்திக்கும் சமூக, உடல் மற்றும் உளவியல் வலிகளை அவர் கூர்மையாக பதிவு செய்கிறார். இந்த ஆய்வில், சல்மாவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகள் வழியாக, அவர் பதிவு செய்த பெண்களின் விடுதலைக்குரிய குரலும், சிந்தனையும் ஆராயப்படுகிறது.

கு.ஜெயா பிர்ஷிலி எழுதிய “ஒப்பியல் நோக்கில் ஒளவையார் மற்றும் சப்போ கவிதைகள்” (IJTLLS-2025) என்ற கட்டுரையில், பண்டைய உலகில் பெண்கவிஞர்களின் அரிதான பங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது. சங்ககாலத் தமிழ்க் கவிஞர் ஒளவையார் வாழ்க்கை நெறி, ஒழுக்கம், பெண்களின் ஒடுக்கப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியவர்; சப்போ காதல், விருப்பம், நெருக்கம் ஆகியவற்றை சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை மீறி பாடியவர். இருவரின் கவிதைகளிலும் உருவகம், உவமை போன்ற இலக்கிய உத்திகள் காணப்படுகின்றன. ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்களின் குரலை முன்வைத்த முன்னோடிகளாக இவர்கள் திகழ்ந்து, பெண்களின் அறிவாற்றலையும் படைப்பாற்றலையும் உலகிற்கு எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

முடிவுரை

தொல்காப்பியத் திணைமுறை, அதன் இலக்கிய, பண்பாட்டு, சமய, மானுடவியல் கோட்பாடுகள் வழி மனித உணர்வுகள், வாழ்வியல் பார்வைகள் மற்றும் தெய்வக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் அடிப்படைச் சுவடாக விளங்குகிறது. குறுந்தொகை முதல் மாறனின் அகப்பொருள் வரை நிலம், பொழுது, உரிப்பொருள் ஒருங்கிணைப்பின் வழி உருவான திணைமுறைச் சிந்தனை, தமிழ் மொழி, இலக்கணம், இலக்கியம், பண்பாடு ஆகியவற்றை ஒன்றிணைக்கும் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது. இந்தக் கோட்பாடு, சங்க இலக்கியத்தின் சமூக பண்பாட்டின் பின்னணி மற்றும் பாலின சமத்துவக் கருத்துகளை

விளக்குவதோடு, தமிழரின் வரலாறு, சமூக, பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் புரிந்துகொள்ளும் அடித்தளமாகவும் அமைகிறது. சங்க இலக்கிய காலத்தில் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட மரியாதை, சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் இலக்கிய முயற்சிகள் தோன்றின. பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்புகள் மூலம் பெண்ணியக் குரலை வலுப்படுத்தியதோடு, சில ஆண் எழுத்தாளர்களும் பெண்களின் உரிமைகளை ஆதரித்தனர். குறிப்பாக புதுக்கவிதைகள், பெண்களின் உள் உணர்வுகளையும் சமூகப் போராட்டங்களையும் வெளிப்படுத்தும் சக்திவாய்ந்த ஊடகமாகத் திகழ்கின்றன. திணைக்கோட்பாடு, சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் உணர்வுகளையும் வாழ்க்கைச் சூழலையும் இயற்கைச் சித்திரங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியதைப் போல, சமகாலப் பெண்ணியப் படைப்புகள் இந்த உணர்வுகளை புதிய சமூகக் கோணத்தில் மாற்றி, பெண்களின் சுயநினைவு, சுதந்திரம் மற்றும் சமூக மாற்றத்திற்கான குரலை உருவாக்குகின்றன. இவ்வாறு திணைக்கோட்டின் சங்க மரபுகளை, சமகாலப் பெண்ணியக் குரலும் இணையும் இடத்தில், தமிழ் இலக்கியம் காலத்தைக் கடக்கும் மனித அனுபவங்களைப் பதிவு செய்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் (உரைவளம்) அகத்திணையியல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், பதிப்பாசிரியர் ஆ.சிவிலிங்கனார், டி,டி,டி தரமணி, சென்னை, பதிப்பகம் - 1991.
2. ப.கணேஷ்வரி (2021) திணை இலக்கணத்தில் சமயக் கொள்கை ஊடாட்டம், சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், Vol. 3, Issue: Special 2, Year: 2021, DOI: 10.34156/irjt 21s223, page: 117 - 121.
3. சி.சதானந்தன் (2022) தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணை இலக்கியவகைக் கோட்பாடு, International Research Journal of Tamil, Vol.4, Issue-S-13, 2022, DOI: 10.34256/irjt 224s134, int.res.j.tamil, page: 25 - 31.
4. முனைவர் ப.சு.மூவேந்தன் (2023) தொல்காப்பிய அக இலக்கண மரபில் மாறன் அகப்பொருள் சுட்டும் முதல், கரு, உரி, சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், VOL-7, ISSUE- 2, YEAR- OCTOBER , 2023, P- ISSN. 2454-3993, E- ISSN. 2585- 2810, IDhttp://orcid.org/000-0003-1353-4821
5. முனைவர் அர. கண்ணன் (2023) குறுந்தொகையில் திணைசார் வாழ்வியல் – குறிஞ்சி நிலம், பிரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ், Special Issue, Vol. 2, Issue-3, April 2023, ISSN: 2585-9599
6. மூ.புவனேஸ்வரி (2021) கைக்கிளை பெருந்திணை – சில அவதானிப்புகள், தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், Vol. 3, Issue 2, Jan 2021.
7. முனைவர் செ. சாந்தி (2025) தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல் மானுடவியல் விழுமியங்கள், இணைப்பேராசிரியர் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ் issn: 2582-399x, vol:7 issue :26 april 2025

8. பொ.அகத்தியபாலா (2024) தனது “எட்டுத்தொகையில் தமிழர் வாழ்க்கையும் சமூக கட்டமைப்பும்” என்ற ஆய்வுக்கட்டுரையில் (அரிமா நோக்கு ஆய்விதழ், UGC CARE Group – 1 Journals, Vol. 18, No. 01)
9. கி.பு. இந்துஜா, பத்துப்பாட்டில் வாழ்வியல் கோட்பாடுகளில் நிலங்கள், சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், VOL.4, ISSN.4, YEAR- 2022, DOI: 10.34256/IRJT22438.
10. சரவணஜோதி சீதாராமன் (2020) அற இலக்கியமும் திணைக்கோட்பாட்டு மரபும், Journal of Tamil Studies, eISSN 2116-5507, Volume 1, No.1, 2020, pp.29–38
11. D.பெருமாள் மற்றும் V.இராமமூர்த்தி (2022) சங்க இலக்கியத்தில் மருதத்திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள், *International Research Journal of Tamil*, Vol. 4, Issue, April 30, 2022, DOI: 10.34256/irjt 22238, int.res.j.tamil, page: 270 - 287.
12. அ.அருண்பெஜோ (2024) சங்க இலக்கியங்களில் வேளாண்மை திணை வழி ஒப்பீடு, தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், Vol-7, Special Issue-1, December 2024, E-ISSN: 2581-7140
13. க.கருப்பசாமி (2019) மருதத்திணை உள்ளுறை உமைவியல் அழகியல்” என்ற கட்டுரையில், தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், Vol. 2, Issue 1, page: 28 -31.
14. ச.உமாதேவி (2019) குறுந்தொகையில் பெண் புலவர்கள், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN: 2581-7140, Special Issue 2: Vol. 1, May-2019, page: 38 - 43.
15. சீ.அலகஸ் ஜேக்கப் (2019) அகநானூறு குறிஞ்சிப்பாடல்களில் உள்ளுறை, தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், Vol. 2, Issue 1, page: 13 - 19.
16. ல.பிரியதர்ஷினி (2025) திணையியல் நோக்கில் குறுந்தொகைப் பாடல்கள், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN: 2581-7140, Volume - 8, Issue - 1, July 2025.
17. அ.முரளி (2022) அவர்கள், “சங்க இலக்கியத்தில் சமூக அமைப்பு, சமுதாய அமைப்பு மற்றும் உரிப்பொருள் சூழல்” எனும் கட்டுரையில் (சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், Published: 15-11-2022, Vol. 4, Issue: S-21, Year: 2022)\
18. ச.சரவணன் (2019) சங்க கால மகளிர் வாழ்ந்த சமுதாய சூழல், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN: 2581-7140, Vol. 2, Issue - 1, July 2019.
19. s.சுஜா (2022) சங்கப் பெண் கவிஞர்கள்: சொற்பதிவு நுட்பங்கள், *Indian Journal of Multilingual Research and Development*, Vol. 3, Issue 4, Published: 30-12-2022.
20. முனைவர் மு.ரேவதி (2021) சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்களின் படைப்பாளுமைத் திறன், தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், Vol. 3, Issue 2.
21. அ.ரஞ்சிதா (2025) எசங்க இலக்கியத்தில் அரசப்பெண்பாற்புலவர் பாடல்களில் உளவியல், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN:2581-7140, Volume-8, Issue-1, July 2025.

22. முனைவர் ஏ.சைலஜா (2025) குறுந்தொகைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தும் பெண்மொழியா?, புதிய அவையம், ISSN-2456-821X, Vol. 08, Issue-02, January 2025,
23. ப.விமலா (2022) ஓளவையார் பாடல்கள் வழி சங்ககாலப் பெண்பாற்பு புலர்களின் பெண்மொழி, சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், Vol. 4, Issue: Special 27, Year: 2022.
24. சு.செல்லம்மாள் (2019) புதுக்கவிதைகளில் பெண் கவிஞர்களின் பெண்ணிய கருத்தாக்கங்கள், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN:2581-7140, Special Issue 2: Vol.1, May-2019, page: 127 - 130.
25. சு.செல்லம்மாள் (2020) எழுதிய "பெண்கவிஞர்களின் புதுக்கவிதைகளின் பெண்ணியக் கட்டமைப்பு" தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN:2581-7140, Special Issue 2: Vol.1, page: 191 - 194.
26. ந.சித்திரா (2023) சல்மா கவிதைகளில் மொழியும் வியும், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN: 2581-7140, Volume - 5, Issue - 2, January 2023.
27. கு.ஜெயா பிர்ஷிலி, ஒப்பியல் நோக்கில் ஓளவையார் மற்றும் சப்போ கவிதைகள், தமிழ் மொழி மற்றும் பன்னாட்டு ஆய்விதழ், E-ISSN: 2581-7140 UGC CARE Listed Journal , Volume - 7, SPL Issue - 2, February 2025, DOI: 10.5281/zenodo.15553611.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).